

BANK DOBRYCH PRAKTYK

Małgorzata Szczerbak

**Raz, dwa , trzy – czytasz Ty!
Zbiór zabaw z wykorzystaniem
metody globalnego czytania
Glenna Domana**

**NIEPUBLICZNE ARTYSTYCZNE PRZEDSZKOLE
OLKA KLEPACZA W CZĘSTOCHOWIE**

Częstochowa 2018

Małgorzata Szczerbak – nauczyciel zintegrowanej edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej w Niepublicznym Artystycznym Przedszkolu Olka Klepacza w Częstochowie

Raz, dwa, trzy – czytasz Ty!

Zbiór zabaw z wykorzystaniem metody globalnego czytania

Glenna Domana

Trochę historii w pigułce

Twórcą metody czytania globalnego jest Amerykanin Glenn Doman. Opracował ją w latach sześćdziesiątych ubiegłego wieku. Początkowo metodę tę adresował do dzieci z uszkodzeniem mózgu. Efekty były tak zachęcające, że Doman zadał sobie w pewnym momencie pytanie: „Skoro dzieci z uszkodzonym mózgiem, po stymulacji metodą czytania globalnego czynią tak znaczące postępy, to co możemy tą metodą osiągnąć u dzieci zdrowych?” W ten sposób czytanie globalne zaczęły stosować w zabawach ze swymi dziećmi kolejne pokolenia rodziców.

Na czym polega nauka metodą globalną?

Czytanie globalne dla małych dzieci można również nazwać czytaniem całowyrzowym. Jest rozpoznawaniem pokazywanego wyrazu całościowo bez znajomości liter. Małe dziecko (w założeniu tej metody od 0–6 lat, gdy nie zna jeszcze liter i nie ma umiejętności ich syntezy i analizy wzrokowej) ma fantastyczne zaplecze pamięci fotograficznej i metoda Domana na niej bazuje. Pokazując dziecku wyraz, mówimy tylko to, co jest napisane i to wszystko!

V etapów metody czytania globalnego:

- I – pojedyncze słowa (max 5–8 wyrazów tygodniowo)
- II – wyrażenia dwuwyrzowe
- III – proste zdania
- IV – rozbudowane zdania
- V – czytanie książeczek

Zbiór zabaw uniwersalnych

Przedstawione poniżej zabawy można wykorzystać podczas realizacji dowolnej tematyki:

- Zabawa dramowa – kalambury: „Zmień się w...”, „Jesteś...”, „Pokaż...”, „Poruszaj się jak...”.

Dziecko za pomocą ruchu, gestów prezentuje wylosowany wyraz, pozostałe dzieci odgadują w kogo/w co się zmieniło („Zmień się” w *Mikołaja, choinkę, auto, lalkę, babcię* itp. lub „Jesteś” *zimny, silny, wesoły, smutny* itp., „Poruszaj się jak” *auto, koń, słoń, kot, samochód, rower* itp.).

- Kalambury rysowane – „Zmień się w...”, „Jesteś...”, „Pokaż...”.
- Zabawy z wykorzystaniem opowieści ruchowych.

Nauczyciel opowiada dzieciom opowieść ruchową pasującą do realizowanej tematyki, w wybranych momentach zamiast odczytywać dany wyraz – pokazuje dzieciom kartonik z wyrazem, ich zadaniem jest odczytać go wspólnie.

- Zabawy z kostką.

Nauczyciel umieszcza na kostce ilustracje lub kartoniki z napisami. Dzieci rzucają kostką, próbują odczytać wyraz i dopasować do ilustracji leżącej na dywanie lub dopasować ilustrację do odpowiedniego wyrazu.

- „Znajdź wyraz...”, „Ustaw się przy wyrazie...”.

Dzieci poruszają się po sali w rytm dowolnej melodii, podczas przerwy w muzyce nauczyciel mówi: „Ustawcie się pod wyrazem...” lub „Znajdźcie wyraz...”. Zadaniem dzieci jest odszukanie danego wyrazu w sali i ustawienie się przy nim.

- Tropiciele.

Zabawę szczególnie warto przeprowadzić wiosną lub latem. Nauczyciel ukrywa napisy, np. w parku, na placu zabaw, zakopuje je w piaskownicy. Dzieci szukają kartoników i odczytują umieszczone na nich wyrazy.

- Zabawy z obręczami, szarfami.

Nauczyciel rozkłada w sali obręcze lub szarfy i umieszcza w nich kartoniki z wyrazami. Dzieci kolejno skaczą od szarfy do szarfy, głośno doczytując wyrazy.

- Zabawy z klapką na muchy.

Nauczyciel rozkłada na dywanie wyrazy z danego tygodnia oraz wyrazy znane dziecku z wcześniejszych zajęć. Dzieci grają w parach, każda osoba otrzymuje klapkę na muchy. Nauczyciel mówi głośno wyraz, zadaniem dzieci jest jak najszybciej odszukać kartonik z wyrazem i mocno uderzyć go klapką. Wygrywa dziecko, które zbierze największą ilość kartoników.

- Zabawy z chustą animacyjną.
- Zabawy z kręglami.

Nauczyciel umieszcza na kręglach kartoniki z napisami. Dzieci kolejno rzucają kulą, odczytują na głos wyrazy ze strąconych kręgli.

- Zabawy z magicznym workiem.

Nauczyciel umieszcza w worku przedmioty, dzieci losują po jednej rzeczy nie zaglądając do środka. Poprzez dotyk próbują odgadnąć, co jest w środku i dopasowują do tego odpowiedni kartonik z napisem.

- Memory.

Nauczyciel przygotowuje zestaw wyrazów w dwóch egzemplarzach. Dzieci w parach, grupach grają w „Memory” i szukają par wyrazowych.

- Wymyśl rym do wylosowanego/znalezionego wyrazu.
- Zabawa z opakowaniami po „Kinder niespodziance”.

Nauczyciel umieszcza wszystkie poznane dotychczas wyrazy w opakowaniach po „Kinder niespodziance” (jeden wyraz w jednym opakowaniu). Dzieci losują „jajeczko” i odczytują wyraz. Wygrywa dziecko, które prawidłowo odczyta najwięcej wyrazów.

- Kuwety do zabaw sensoplastycznych.

Nauczyciel ukrywa kartoniki z wyrazami w kuwetach z różnymi materiałami, w tym przyrodniczymi, np. w szyszkach, mchu, piórkach, kaszy, gałązkach, wacie itp.

- Zrób porządek – uporządkuj nazwy pod odpowiednim przedmiotem.

Nauczyciel rozkłada na dywanie różne przedmioty i w błędny sposób umieszcza pod nimi kartoniki z wyrazami. Dzieci chodzą pomiędzy rzeczami i próbują ułożyć kartoniki na właściwych miejscach.

- Ułóż puzzle i dopasuj podpis.

Nauczyciel przygotowuje ilustracje i rozcina je na części (ilość części zależy od wieku dzieci). Dzieci składają obrazki w całość i dopasowują odpowiedni kartonik z napisem.

- Znajdź cień.

Nauczyciel rozkłada na dywanie sylwety, np. owoców, ubrań, a także ich czarne kopie – cienie. Dziecko losuje kartonik z napisem, odszukuje np. owoc, a następnie szuka jego cienia.

- Co to za odgłos?

Rozpoznawanie odgłosów urządzeń elektrycznych, zwierząt egzotycznych, wiejskich, zwierząt domowych, zabawek, zjawisk atmosferycznych, głosu koleżanek i kolegów z grupy i dopasowywanie do nich odpowiednich kartoników z napisem.

Przydatne pomoce dydaktyczne:

- wędki magnetyczne,
- duża kostka z „kieszonkami” do wsunięcia/przyklejenia kartoników,
- piankowa kostka do gry,
- piłka,
- kręgle dla dzieci,
- szarfy/obręcze,
- klapki na muchy (minimum 2 sztuki),
- chusta animacyjna,
- opakowania po jajkach „Kinder niespodzianka”,
- magiczny worek,
- kostka emocji,
- dywan Tuputan,
- guziki/pompony,
- pęsetki,
- blachy do pieczenia muffinek,
- nagrania odgłosów (zjawisk atmosferycznych, zwierząt, ptaków, zabawek itp.),
- walizka,
- części garderoby.

I. Jesień

Realizowana tematyka	Opis zabawy/działania nauczyciela i dzieci
Przyjaciół poznać czas – przedszkole wita nas. W naszej sali. Nasze najbliższe otoczenie.	Każde dziecko otrzymuje po dwa kartoniki, na których jest napisane jego imię. Jeden kartonik z pomocą nauczyciela przykleja na krzesło (początek roku szkolnego), a drugi służy do codziennego sprawdzania obecności (cały rok). Dzieci odnajdują kartonik ze swoim imieniem wśród wszystkich, układają go przed sobą, siedząc w kole, przyczepiają na plecy (i chodzą z kartonikiem przez cały pobyt w przedszkolu w wybranym przez nauczyciela dniu), codziennie mocują naklejkę/magnes obok swojego imienia na stworzonej wcześniej tablicy z obecnością <i>Jestem dziś w przedszkolu</i>. Nauczyciel wraz z dziećmi przykleja kartoniki z nazwami na pudełka z artykułami plastycznymi, zabawkami znajdującymi się w sali przedszkolnej np.: <i>klocki, lalki, auta, gry, puzzle, układanki</i> itp. oraz oznacza kąciki zainteresowań – kącik mechanika, kącik lekarski, kącik książki, kącik kuchenny itp. Nauczyciel prezentuje ilustracje i kartoniki z napisami przedmiotów z najbliższego otoczenia dziecka: <i>dywan, stół, krzesło, kredka, farby</i>.

Kasztany, żółędzie i liście malowane pod drzewami rozsypane.	Zabawa I Dzieci dopasowują napisy do przedmiotów w sali. Zabawa II <i>Co zmieniło swoje miejsce?</i> Nauczyciel ustawia przedmioty z najbliższego otoczenia. Dzieci dopasowują napisy, następnie jedno z nich wychodzi z sali lub nauczyciel zasłania mu oczy i zmienia kolejność jednego/dwóch/trzech przedmiotów (stopniowanie trudności), ale nie napisów. Zadaniem dziecka jest odpowiednio pozmieniać kartoniki z nazwami. W czasie jesiennego spaceru do parku dzieci zbierają materiał przyrodniczy do kącika przyrody. Nauczyciel gromadzi dary jesieni w sali oraz prezentuje dzieciom kartoniki z ich nazwami. Zabawa I Dzieci samodzielnie próbują dopasować kartonik do danego daru jesieni – <i>żółędzie, kasztany, liście, szyszki, jarzębina</i>. Zabawę można przeprowadzić także w plenerze, np. w parku. Zabawa II Podczas kolejnego spaceru do parku każde dziecko losuje kartonik, odczytuje wyraz i próbuje odnaleźć wylosowany dar jesieni.
---	--

Witaminy hop do brzuszka... i marchewka, i pietruszka.	Nauczyciel prezentuje dzieciom zgromadzone w koszu warzywa: <i>marchewka, cebula, ogórek, pomidor, papryka</i> oraz kartoniki z wyrazami. Zabawa I <i>Jakie to warzywo?</i> polega na degustacji warzyw z zasłoniętymi oczami oraz doborze odpowiedniego kartonika z nazwą. Zabawa II Nauczyciel umieszcza w różnych miejscach sali kartoniki z wyrazami poznanych warzyw. W trakcie, gdy gra muzyka, dzieci biegają po sali, w czasie pauzy nauczyciel pokazuje obrazek warzywa, dzieci starają się ustawić pod kartonikiem z jego nazwą. wersja II – nauczyciel pokazuje kartoniki z nazwą warzywa, a dzieci ustawiają się pod danym obrazkiem.
Jabłka, śliwki i morele – w sadzie jest owoców wiele.	Nauczyciel prezentuje dzieciom zgromadzone w koszu owoce: <i>jabłko, gruszka, brzoskwinia, śliwka, banan</i>. Prezentuje również kartoniki z napisami. Zabawa I <i>Salatka owocowa</i> – dzieci z niewielką pomocą nauczyciela przygotowują sałatkę owocową. Nauczyciel pokazuje kartonik z nazwą owocu, który dzieci odszukują w misce i kroją. Zabawa II <i>Dekorujemy muffinki</i> – nauczyciel rozdaje dzieciom sylwety ciasteczek oraz

Mama, tata, siostra, brat – kolorowy z nimi świat.	rozkłada na dywanie sylwety owoców. Dzieci wybierają kartoniki z napisami, odczytują je i dekorują ciastka. Nauczyciel prezentuje dzieciom kartoniki z nazwami członków rodziny: <i>ja lub imię dziecka, mama, tata, babcia, dziadek, siostra, brat</i>. Zabawa I Podczas zabawy nauczyciel przykleja na piankę ilustracje przedstawiające poszczególne postaci. Dzieci kolejno rzucają kostką i dobierają odpowiedni napis.
W moim domu nie nudzi się nikomu.	Zabawa II Dzieci przynoszą fotografie swoich bliskich. Próbują dopasować kartoniki z nazwami do osoby na zdjęciu. Nauczyciel przykleja na tablicy duży obrazek przedstawiający dom. Na obrazku są podpisane: <i>okno, dach, drzwi, pokój, piwnica</i>. W późniejszym czasie można wprowadzić bardziej szczegółowe podpisy, np.: nazwy pomieszczeń: <i>sypialnia, kuchnia, łazienka, jadalnia, salon</i>. Każde dziecko samodzielnie rysuje na kartce dom, który ma zawierać wyżej wymienione elementy. Następnie nauczyciel rozdaje dzieciom małe kartoniki z napisami. Dzieci samodzielnie próbują dopasować je i przykleić.

Moja najbliższa okolica.	Nauczyciel prezentuje dzieciom obrazki z napisami: <i>szkoła, poczta, stacja benzynowa, dworzec kolejowy, szpital (lub/i policja, straż pożarna, restauracja, wesołe miasteczko, plac zabaw, bank, kościół itp.)</i>. Zabawa Nauczyciel rozkłada na dywanie zabawową makietę z ulicami miasta. Dzieci wspólnie z nauczycielem umieszczają napisy w odpowiednich miejscach. Podczas swobodnej zabawy na macie, dzieci utrwalają znajomość wyrazów dotyczących miejsc w najbliższej okolicy.
Duchy, strzygi i upiory dziś harczą, toczą spory – Halloween	Nauczyciel prezentuje dzieciom obrazki z napisami: <i>dynia, kot, miotła, czarownica, cukierek</i>. Zabawa I Nauczyciel włącza muzykę pasującą do klimatu Halloween. Dzieci stojąc w kole, podają sobie miotłę. Kiedy muzyka przestaje grać – miotła „staje”, a dziecko z miotłą w ręku losuje z kapelusza czarownicy kartonik i dopasowuje go do odpowiedniego obrazka. Zabawa II Dzieci kolorują ilustracje związane z tematyką Halloween, następnie dopasowują nazwę do obrazka i przyklejają ją.

II. Zima

Realizowana tematyka	Opis zabawy/działania nauczyciela i dzieci
Dni tygodnia.	Nauczyciel prezentuje dzieciom kartoniki z nazwami dni tygodnia, umieszcza je na tablicy jeden pod drugim. Podczas porannego powitania dzieci zaznaczają aktualny dzień tygodnia. Zabawa z szarfami Nauczyciel rozkłada na dywan 5 szarfy w kolorze niebieskim oraz 2 szarfy czerwone. Umieszcza w nich kolejno dni tygodnia (poniedziałek – piątek – kolor niebieski, sobota – niedziela – kolor czerwony). Dzieci kolejno przeskakują przez szarfy oraz głośno odczytują dni tygodnia.
Kolorowy zawrót głowy.	Nauczyciel prezentuje dzieciom kartoniki z kolorami i napisami. Podczas zabawy dzieci samodzielnie dobierają napisy do odpowiednich kolorów. Zabawa I Nauczyciel układa na dywan ścieżkę składającą się z kolorowych

	kartek/piankowych podkładek, niektóre z kolorów zastępuje napisami. Zadaniem dzieci jest przeskakiwanie po kolorowej „ścieżce” oraz nazywanie kolorów i odczytanie wyrazów. Zabawa II Nauczyciel rozkłada na dywanie kartoniki z nazwami kolorów. Dzieci w parach za pomocą klapki na muchy muszą szybko wskazać i „klepnąć” kartonik z podanym przez nauczyciela kolorem. Zabawa III Podczas, gdy gra dowolna melodia – dzieci poruszają się po sali w dowolny sposób, w przerwie w muzyce nauczyciel pokazuje kartonik z wylosowanym kolorem. Zadaniem dzieci jest przyniesienie dowolnej rzeczy z sali w tym kolorze. Zabawa IV <i>Segreguj kolory</i> – dzieci bawią się w parach lub w niewielkich zespołach. Para/zespół otrzymuje od nauczyciela pęsety, kolorowe pompony oraz blachę do pieczenia muffinek z zaznaczonymi kolorowymi polami. Dzieci losują kartoniki z napisem i wkładają pompon w dany kolorze do odpowiedniego „pojemniczka”. Zabawa V <i>Kolorowe bingo</i> – nauczyciel rozdaje dzieciom po jednej sylwecie dinozaura
--	--

Wizyta Świętego Mikołaja. W całym domu pachnie lasem, bo już święta są za pasem.	(na której są kropki w różnych kolorach), wysypuje na dywan kolorowe guziki. Następnie prezentuje dzieciom napisy z nazwami kolorów. Dzieci odczytują napis, odszukują guzik w danym kolorze i układają go na kropce dinozaura. Wygrywa osoba, która jako pierwsza zapełni wszystkie kropki na dinozaurze i krzyknie „bingo”. Nauczyciel gromadzi na dywan kawałki kolorowego filcu. Każde dziecko losuje kartonik z nazwą koloru i podaje nauczycielowi filc w odpowiednim kolorze. Nauczyciel zszywa ze sobą poszczególne kawałki filcu, tworząc szalik dla św. Mikołaja (dzieci mogą podarować go Mikołajowi podczas spotkania). Nauczyciel prezentuje dzieciom kartoniki z obrazkami i napisami dotyczącymi świąt: <i>choinka, prezent, bombka, Mikołaj, gwiazda</i>. Zabawa I Nauczyciel gromadzi w <i>magicznym worku</i> przedmioty związane ze świętami. Zadaniem dzieci jest odgadnąć za pomocą dotyku, jaką rzecz wylosowały i dopasować napis do wylosowanego przedmiotu. Zabawa II <i>Ubieramy choinkę</i> – nauczyciel przyczepia na tablicy papierową sylwetę choinki. Na dywan znajdują się
--	--

	wycięte z papieru bombki w różnych kolorach. W <i>magicznym worku</i> znajdują się kartoniki z nazwami kolorów. Zadaniem dzieci jest wylosowanie kartonika, odczytanie nazwy koloru i przyklejenie odpowiedniej bombki na choince. Zabawa III Nauczyciel rozdaje dzieciom sylwety śnieżynki w różnych kolorach. Zadaniem dzieci jest zaprezentowanie tańca śnieżynki. Podczas zabawy nauczyciel pokazuje dzieciom kartonik z kolorem, który ma wykonać taniec.
--	--

III. Wiosna

Realizowana tematyka	Opis zabawy/działania nauczyciela i dzieci
Pory roku.	Nauczyciel prezentuje dzieciom ilustracje przedstawiające pory roku i napisy: <i>wiosna, lato, jesień, zima</i>. Podczas zabawy dzieci dopasowują do siebie ilustracje i kartonik z napisem. Zabawa I Nauczyciel rozkłada na dywanie obręcz, w których znajdują się ilustracje i napisy przedstawiające pory roku. Dzieci mają za zadanie przeskakiwać do kolejnej obręczy oraz nazywać kolejno pory roku. Zabawa II Nauczyciel dzieli dzieci na cztery grupy (cztery pory roku). Na stoliku znajdują się

Czy świeci słońce czy wieje wiatr – piękny jest otaczający nas świat. Nasze emocje.	kartoniki z nazwami pór roku. Podczas zabawy przy muzyce nauczyciel pokazuje kartonik i wskazuje porę roku, która ma za zadanie zatańczyć. Zabawa III Nauczyciel rozkłada na dywanie 4 hula-hop (podpisane porami roku) oraz różne przedmioty kojarzące się z danymi porami roku (np. rękawiczki, piłka, okulary przeciwsłoneczne, kalosze, kask rowerowy itp.). Dzieci losują kartonik z nazwą pory roku i dopasowują do niej odpowiedni przedmiot, wkładając go do obręczy. Nauczyciel wraz z dziećmi projektuje kalendarz pogody. Dzieci kolorują ilustracje przedstawiające zjawiska atmosferyczne. Nauczyciel prezentuje dzieciom kartoniki z wyrazami: <i>deszcz, wiatr, słońce, śnieg, burza, pada, wieje, świeci, jest</i>. Każdego dnia, na początku zajęć, dzieci umieszczają w kalendarzu pogody odpowiedni kartonik oraz obrazek. Nauczyciel prezentuje dzieciom kartoniki z napisami/przymiotnikami opisującymi stany emocjonalne: <i>zły, wesoły, zdziwiony, wystraszony, smutny</i>. Zabawa I Nauczyciel czyta opowiadanie, w którym występują wymienione wyrazy. W odpowiednich miejscach pokazuje kartonik, a dzieci odczytują napis.
---	--

12 miesięcy.	Zabawa II Nauczyciel rozkłada na dywanie kartoniki z napisami, dzieci kolejno rzucają <i>kostką emocji</i>, dopasowują kartonik do wylosowanej miny i próbują wypowiedzieć swoje imię z emocją (w sposób wesoły, smutny, zły itp.). Zabawa III <i>Zegar emocji</i> – na specjalnie przygotowanej planszy w kształcie zegara, nauczyciel umieszcza ilustracje przedstawiające osoby z różnymi emocjami, dzieci losują kartonik z napisem i próbują ustawić wskazówkę przy odpowiedniej buźce. Nauczyciel prezentuje dzieciom kartoniki z nazwami miesięcy. Zabawa I Nauczyciel rozrzuca na dywanie kartoniki z miesiącami. Wybiera kolejno dzieci, które układają nazwy miesięcy w odpowiedniej kolejności (jedno dziecko – jeden miesiąc). Zabawa II Nauczyciel odczytuje zagadki na temat poszczególnych nazw miesięcy. Dzieci próbują odgadnąć, o jakim miesiącu jest mowa i odnaleźć odpowiedni kartonik. Zabawa III Nauczyciel rozdaje dzieciom kolorowanki przedstawiające poszczególne miesiące. Dzieci kolorują je, a następnie przyklejają odpowiedni napis z nazwą.
--------------	--

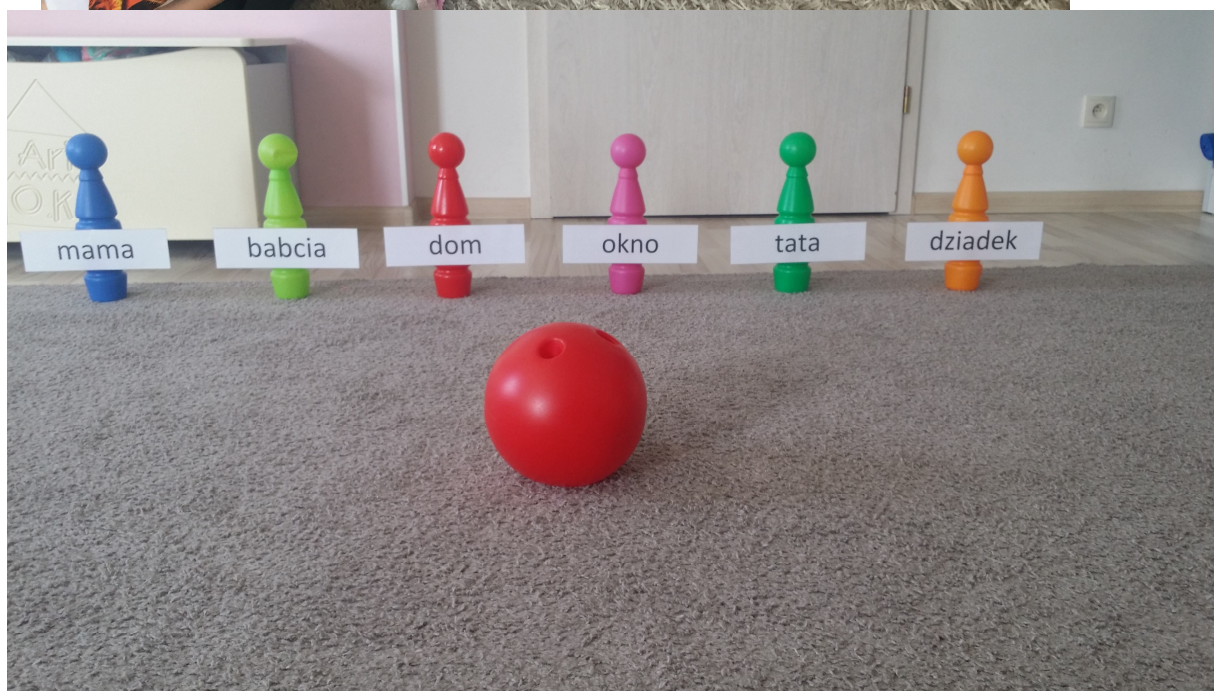
Liczby.	Zabawa I Nauczyciel puszcza dzieciom nagrania odgłosów poszczególnych zabawek. Zadaniem dziecka jest odgadnąć, jaka zabawka wydaje taki dźwięk i odszukać właściwy kartonik z nazwą. Zabawa II <i>Co zmieniło swoje miejsce?</i> Nauczyciel układa zabawki w jednym szeregu. Wspólnie z dziećmi przypisuje kartonik z nazwą do zabawki. Następnie zasłania oczy chętnemu dziecku i zmienia ustawienie zabawek (nie nazw). Zadaniem dziecka jest pozamieniać kartoniki tak, aby pasowały do przedmiotów. Zabawa I Dzieci kolejno/losowo rzucają dużą piankową kostką do gry, „odczytują” liczbę oczek i dopasowują do odpowiedniego kartonika z napisem (jeden – sześć). Zabawa II <i>Przynieś...</i> – dzieci poruszają się po sali w rytm wesołej melodii, gdy muzyka przestaje grać, nauczyciel pokazuje dzieciom kartonik z napisem (jeden – dziesięć) i mówi, co dzieci mają przynieść, np. <i>przynieście do mnie...</i> (pokazuje kartonik z napisem trzy) klocki, kredki, misie, lalki itp. Zabawa III
---------	--

Góry, morze, wieś, jezioro, gdzie rodzice nas zabiorą?	<i>Owocowe przeliczanie</i> – każde dziecko otrzymuje od nauczyciela sylwetę plastra arbuza oraz pojemniczek z ziarnami kawy. Dzieci po kolei losują kartonik z napisem, wspólnie odczytują go i kładą na obrazku arbuza odpowiednią liczbę „pestek”. Zabawa IV (zabawę można wykorzystać także przy realizacji tematyki o kosmosie). <i>Ufoludek</i> – nauczyciel rozdaje dzieciom sylwety ufoludków. Dzieci kolejno strącają kręgle, na których są kartoniki z napisami (jeden – dziesięć). Odczytują wyraz i układają na ufoludku odpowiednią ilość oczek. Nauczyciel gromadzi w sali przedmioty związane z wakacyjnymi podróżami (<i>mapa, kompas, latarka, plecak, kapelusz, okulary</i> itp.). Zabawa I Nauczyciel umieszcza na kręglach kartoniki z wyrazami. Dzieci kolejno toczą kulę i odczytują wyraz ze strąconego kręgla (i/lub dopasowują go do przedmiotu). Zabawa II <i>Na ryby</i> – nauczyciel rozsypuje na dywanie kartoniki z wyrazami od spodu podklejone magnesem. Zadaniem dziecka jest złowienie kartonika i głośne odczytanie wyrazu.
--	--

W co się ubrać?	Zabawa II – wersja trudniejsza Nauczyciel rozsypuje na dywanie kartoniki z wyrazami od spodu podklejone magnesem. Zadaniem dziecka jest złowienie kartonika z wyrazem związanym z wakacjami. Zabawa III <i>Tropiciele</i> – nauczyciel ukrywa w piaskownicy kartoniki z wyrazami dotyczącymi wakacyjnych podróży. Dzieci odnajdują kartoniki i odczytują wyraz na głos. Nauczyciel prezentuje dzieciom kartoniki z nazwami części garderoby (np. <i>koszulka, spodnie, spodenki, kostium kąpielowy, sukienka, buty, kapelusz, czapka, rękawiczki</i> itp.). Zabawa I <i>Ubieranka</i> – dzieci rzucają kostką na której są umieszczone napisy z nazwami ubrań. Odczytują wylosowany wyraz, odszukują daną część garderoby i „ubierają” postać. Zabawa II <i>Pakujemy się w podróż</i> – nauczyciel przynosi do sali walizkę oraz różne części garderoby (zimowe i letnie). Mówi dzieciom, gdzie wybierają się w podróż (ferie zimowe w górach lub wakacyjny wyjazd nad morze). Dzieci wybierają odpowiednie ubrania, dopasowują napis i pakują walizkę.
-----------------	--

Małgorzata Szczerbak